

Land! Land! Land! Hør Herrens ord Jer. 22, 29

Menighetsblad

for Spydeberg, Hovin og Heli

Nr. 9

NOVEMBER 1949

3. årgang

Nær Guds rike

Da Jesus så at han svarte forstandig, sa Han til ham: Du er ikke langt fra Guds rike. Mark. 12, 34.

I forhold til Guds rike er der bare to slags mennesker: De som er inne i Guds rike og de som er utenfor. Der er intet tredje. Men der er stor forskjell innbyrdes på dem som er innenfor; der er barn og der er fedre — der er dem som såvidt er kommet over dørstokken, og der er dem som er kommet inn i de indre helligdomme. Og likeså blant dem som er utenfor; der er dem som er langt borte og der er dem som er nær Guds rike.

En sådan var det Jesus talte disse ord til: Du er ikke langt fra Guds rike.

Det er en forhåpningsfull stilling. Den som er nær, har mange fortrin fremfor den som er langt borte. Men allikevel: å være nær er det samme som å være utenfor. Israelitene var kommet helt til grensen av Kanaen, men de måtte dø i ørkenen fordi de knurret mot Herren. Kong Agrippa var nesten en kristen: men han ble aldri en kristen.

Det er en forhåpningsfull stilling å være nær; men det er også en betenkelig stilling. Mange er nær Guds rike og kommer aldri inn. Mange er gått til grunne like ved treskelen. Det ser ut som sjelefienden har mobilisert hele sin styrke nettopp der for å holde sjelene tilbake fra det avgjø-

rende skritt for kan han bare det, så har han vunnet spillet.

Du som er nær, å kom inn! Der er også en annen som står ved grensen, og Han vil hjelpe deg inn. Jesus rekker deg hånden, o ta den! Betenk deg ikke, men kom. Kom straks! Kom helt inn!

Verdslighet

er en større fare for kristendommen enn forfølgelse

Ovenstående ord uttalte den danske biskop Fuglsang Damgaard i en preken i den lutheranske Immanuelskirken i Minneapolis. Selv om det sovjetrussiske totalitærssystem truer kristendommen, ligger det en enda større fare i verdslighetens drage, i gudløsheten.

De russiske kommunisters forfølgelse av kirken er en europeisk tragedie, men gudløsheten som brer seg i Amerika er like ille, i særdeleshet da det har vist seg at forfølgelsene snarere styrker enn svekker kristendommen i Øst-Europa. I Ungarn er for eksempel det religiøse liv nå mer levende og blomstrende enn noensinne tidligere, uttalte biskopen.

(Etter «Samleren».)

Har ikke ovenstående tidsbilde noe å si oss i Norge også? Vi lever heldigvis ikke i forfølgelsestider nå, men sløvheter og likegyldighet for

Valg av nytt menighetsråd

I dette kvartal skal det etter gjeldende lov være valg av nytt menighetsråd i alle sokn for kommende fire-års periode. Valget i Spydeberg sokn skal foregå søndag den 20. november, i Hovin søndag den 27. november og i Heli søndag den 4. desember. Alle tre steder foregår valget i soknets kirke like etter gudstjenestens slutt.

Menighetsrådets kandidatliste i hvert sokn offentliggjøres og fordeles — så vidt mulig — i forveien. Hver liste inneholder dobbelt så mange navn som det skal velges medlemmer og varmenn. Dette er etter gjeldende regler for hele landet for at velgerne skal ha et temmelig stort antall personer å velge mellom. Enhver velger må følgelig stryke halvparten av de navn som står på listen. Det står desuten hver velger

kirke og kristendom er i høy grad utbredt i blant oss. — Er vi oppmerksom på hvorledes denne sløvhet holder på å undergrave noe av det beste vi har, ja, holder på å sage av den gren som vi mener å sitte ganske trygt på? De fleste mennesker hos oss mener nok ikke noe ondt med sin likegyldighet. De mener vel heller at det har ikke noen betydning, det kommer ut på ett, det raker iallfall ikke andre enten de er passive eller aktive når det gjelder kristendommen. Så lenge de ikke er motstandere, men lever et ærbart og pyntelig liv, må da det være fullt tilstrekkelig. — Men det forholder seg nok ikke så likevel. Jesus sier tydelig og bestemt: «Den som ikke er med meg, han er imot meg, og den som ikke samler med meg, han sprer.» Matt. 12, 30. Det er altså ikke nok å være passiv, sløv og likegyldig. Det bidrar ikke til å bygge opp det gode, heller ikke til å fremme Guds rike, men tvertimot.

I et av sendebrevene står det endog: «Jeg vet om dine gjerninger, at du hverken er kald eller varm; gid du var kald eller varm! Derfor da du er lunken og hverken kald eller varm, vil jeg utspy deg av min munn.» Johs. åpenbaring 3, 15—16.

Vår Bibel forteller oss altså at sløvhet og lukenhet — som kanskje mange mennesker i vår tid kjekker seg av og synes nettopp hører med til moderne dannelse — er noe avskyelig for Gud og bidrar til å ødelegge og rive ned i en uhyggelig grad. Et godt samfunn og aller minst et kristent samfunn kan aldri bygges på den måte. Derfor gjelder det å våkne opp og se hvorledes det er fatt før det blir for sent.

Just i denne tid har vårt norske folk sin store sjangse, den enkelte av oss likeledes! Måtte alle nytte den vel til gagn og glede både for en selv og for andre!

R e d.

fritt for å stryke flere navn og sette til nye. Kumulasjon er imidlertid ikke tillatt. — Velgeren kan også skrive sin egen liste, men egne lister må ikke fordeles medmindre de er innlevert til menighetsrådets formann senest 20.-dag før valget i vedkommende sokn og er blitt godkjent.

Foran dette valg vil en oppmuntre så mange som mulig av menighetsmedlemmene til å møte fram og avgi sin stemme for å få de personer valgt som en finner best skikket for vervet.

I denne forbindelse vil en gjøre oppmerksom på paragrafene 7 og 11 i menighetsrådsloven, hvor en får vite en del om menighetsrådets virke.

I paragraf 7 heter det: Menighetsrådet skal forberede og avgi innstilling om alle saker, som forelegges menighetsmøtet, eller som dette selv beslutter opptatt.

Menighetsrådet kan sette i gang og lede kristelig virksomhet i soknet.

Viktig er også paragraf 11, hvor det bl. a. står: Det er menighetsrådets plikt å ha sin oppmerksomhet henvendt på alt, som kan gjøres for å fremme det kristelige liv i menigheten, særlig for at Guds ord kan bli rikelig forkynt, syke og døende betjent dermed, ungdommen samlet om gode formål, og legemlig og åndelig nod avhjulpet.

Menighetsrådet kan oppnevne medlemmer eller nedsette utvalg; til frivillig å utføre verv eller lede grener av rådets virksomhet. Til å delta i virksomhet som settes i gang etter paragraf 7, kan menighetsrådet tilkalle skikkede menn og kvinner utenfor sin midte.

Alle velgere bes være oppmerksom på ovenstående og i samsvar hermed gjøre sitt til at menighetsrådet kan bli best mulig sammensatt. Det trenges personer med kristelig innsikt og initiativ, kvinner og menn som både kan og vil gjøre noe i vår bygd for å fremme Guds rike og bygge vår kirke til Guds ære og til gagn for den enkelte og menigheten.

Altså: Vel møtt på valgdagen!

En vakker tanke — et følgeverdig eksempel

Onsdag den 2. november ble gamle Bernt Hansen Stabberud begravet på Spydeberg kirkegård. Med ham er en av de solide og samvittighetsfulle gamle flyttet bort. Han var født i Hobøl den 20. mai 1863 og kom til Stabberud for ca. 50 år siden. Han ble fulgt til graven av en stor flokk — barn og barnebarn, slekt og venner.

Men det som vi særlig vil feste oppmerksomheten på denne gang og stille opp som et lysende og følgeverdig eksempel er avdødes ønske om å sløyfe alle kranser på hans bære. Han ville heller at de som hadde tenkt å hedre ham med krans isteden skulle gi «kransepengene» til sultne barn ute i Europa.

„Så fikk jeg fred“

Fra Søndeled menighetsblad har vi klippet følgende:

En tidligere norsk skuespillerinne, Signe Walsh, som for mange år siden dro til Amerika, har i de senere år vært knyttet til kristelig virksomhet i New York. Hun er for tiden sekretær i Blåkors-misjonen i Brooklyn. Fru Walsh hadde hørt at hennes gamle venn og kollega i Norge, Hauk Aabel, var begynt å delta i kristelige møter og sendte ham et brev i den anledning. Hauk Aabel svarte henne, og brevet går i disse dager sin rundgang i norsk-amerikanske aviser. Det gjengis nedenfor:

Kjære Signe Walsh.

Hjertelig takk for Deres brev. De ønsket meg Guds fred, og noe bedre kan De ikke ønske meg. Er det noe vi trenger i denne onde tid, så er det vel å kjenne freden fra Gud i vårt hjerte. Ja, det er nå flere år siden

Dette synes vi er en meget vakker tanke av den gamle hederskronte mann. Han selv traktet ikke etter de æresbevisninger som de mange vakre kranser vitner om når det på annen måte kunne gjøres noe godt med disse penger. Og hans barn og svigerbarn ville selvfølgelig gjerne etterkomme gamle fars ønske — bare med en eneste blomsetrbukett på. Og det var i grunnen «et talende syn» å se. Sikkert var det uttrykk for det edle sinnelag som gamle far hadde. Han søkte dermed ikke sitt eget, men de andres beste.

Vi sender tanken videre og håper at det i kommende dager vil finnes en og annen som har mot til å følge gamle Stabberuds eksempel.

I vår bygd er det jo uvant å bære noen av våre kjære til graven uten kranser på båren. Vi er vant til å se et vell av vakre blomster og kostbare kranser som forteller om den medfølelse, aktelse og kjærlighet som slekt og venner vil vise vedkommende for siste gang.

Dette kan sikkert også være en god trøst for de sorgende å bli møtt med slik forståelse og hjertevarme i sorgens tunge tid. De får merke at de ikke står alene, men det finnes mange som ønsker å dele sorgen og savnet med dem.

Men likevel kunne en nok spørre om ikke denne overdådighet av blomster — som sikkert koster mange penger — ville være langt bedre anvendt ved å sende disse penger til sultne barn, eller til et annet godt formål.

På graven visner de vakreste blomster ganske fort! Men disse Jesu ord lever videre: Hva dere har gjort mot en av disse mine minste, det har dere gjort mot meg.

Dette skriver vi selvfølgelig ikke som noe bud, men til velvillig overveielse og som et folgeverdig eksempel.

Denne gang kom det på denne måte inn mellom tre og fire hundre kroner.

R e d.

jeg gav mitt hjerte til Gud, og det er det beste som noen gang har hendt meg. Teatret som før tok alle mine tanker og interesser, ble litt etter litt så tomt og innholdsløst for meg. Min synd trykket meg, og jeg bare håpet å få Guds syndsforlatelse og fylles av Guds hellige ånd. Men jeg syntes det var umulig å få tilgivelse for alle mine synder, så jeg gikk og var ulykkelig i lang tid. Men gode, kristne venner hjalp meg og henviste meg til 1. Johs. 1, 9: «Dersom vi bekjenner våre synder, er han trofast og rettferdig, så han forlater oss syndene og rensar oss fra all urettferdighet.» Ja, de ba for meg og lærte meg at jeg måtte komme som jeg var og ikke utsette det. Og så ga jeg meg over, og jeg følte at jeg var tilgitt, at Gud hadde kastet mine synder bak sin rygg og ikke lenger ville tilregne meg dem. Og så var jeg blitt et Guds barn, jeg arme synder, for Jesus hadde sonet for alle som tok imot ham — også for meg uverdige — å, for en nåde. Salmedikteren Brorson uttrykker det så herlig når han sier:

Å hvilken ære, for tanken altfor stor,
Hans barn å være som i det høye bor.
Når man er blevet til Herren rett omvendt,
fra verden revet, med Jesus rett bekjent,
i himlen skrevet med lammets røde prent.

Med broderlig hilsen til min søster i Jesus Kristus, er jeg Deres hengivne

Hauk Aabel.

Gudstjenester

Søndag 20. november kl. 11: Høymesse i Spydeberg kirke. — Kirkebuss fra Dingstad om Knapstad og Bjaberg.

Valg av nytt menighetsråd.

Søndag 27. november kl. 11: Høymesse i Hovin kirke. — Kirkebuss fra Svenneby kl. 10.15 om Solberg.

Valg av nytt menighetsråd.

Søndag 4. desember kl. 11: Høymesse i Heli kirke. — Valg av nytt menighetsråd.

Søndag 11. desember kl. 11: Gudstjeneste på Mørk pleiehjem.

Søndag 18. desember kl. 11: Barnegudstjeneste med juletre i Spydeberg kirke.

Døpte.

28. august: Grethe Synøve, født 24. juni 1949 av foreldre Marie og Gustav Haugen, Dingstad.

4. september: Lene, født 6. juli 1949 av foreldre Marie og Rolf Mørk, Bjørnstad.

4. september: Age Roald, født 20. juni 1949 av foreldre Kristine og Lars Rognstad, Spydeberg.


4. september: Torhild Synøve, født 23. juni 1949 av foreldre Gunvor og Tore Grini, Fjellheim.

18. september: Ragnhild Helene, født 22. mai 1949 av foreldre Astrid og Johannes Bjørndalen, Revhaug.

18. september: Kari Minda, født 2. juli 1949 av foreldre Ragnhild og Thorbjørn Levig, Langli.

18. september: Laila Kirsten, født 17. juni 1949 av foreldre Else og Olav Hagen, Dehli.

16. oktober: Ole Fredrik, født 28. juli 1949 av foreldre Elsa og Ole Kvilesjø, Skøyen.

<p>Sverre Nilsen Spydeberg, tlf 136 a. Bilforretning og verksted.</p>	<p>E. A. Skullerud ass. landhandel. Spydeberg, tlf. 15.</p>
<p>A.s Spydeberg Handelsforening Tlf. 13 og 120. Glass, stentøy, kolonial og bygningsartikler. Egen avdeling for skotøy og manufaktur.</p>	<p>Spydeberg Sparebank — Opprettet 1859 — Utfører alle alminnelige bankforretninger. Kontortid: Alle hverdager kl. 9—13 og fredag dessuten kl. 16—17. Tlf. Spydeberg 7.</p>
<p>Magnus Pettersen anbefaler store og små busser til turkjøring. Tlf. 69, Spydeberg.</p>	<p>Hans Alvim Kolonial — Glass — Stentøy — Kjøkkenutstyr. Spydeberg, tlf. 178.</p>
<p>Spydeberg Manufaktur T. Lunder. Klær, tøy, leketøy m. m. m.</p>	<p>Arne Nygaard ass. landhandel. Tlf. Godheim 224.</p>
<p>A. Lageraaen ass. landhandleri ved Myhra-krysset. Tlf. 145, Spydeberg.</p>	<p>Aksel Hestengen, Spydeberg Sportsforretning. Bensin, olje, gummi. Reparasjonsverksted. Tlf. 43.</p>
<p>Dagny Ødeli, Spydeberg Melk og kolonialforretning. Spydeberg, tlf. 180.</p>	<p>Jens Buer Elektrisk forretning. Spydeberg, tlf. 146.</p>
<p>Einar Guddal Snekkerverksted. Karosserireparasjon — Dreing. Tlf. Spydeberg 198.</p>	<p>Spydeberg Stenhuggeri Konrad Jacobsen. Gravmonument m. m. Tlf. 205.</p>
<p>Aksel Sørby Kolonial — Manufaktur. Malerverer — Bygningsartikler. Tlf. Spydeberg 152.</p>	<p>Spydeberg Kjøttforretning Inneh. Brødr. Helle. Tlf. 184, Spydeberg.  Kjøtt og flesk, alle slags deiger og pølsevarer, samt smørbrød-pålegg.</p>
<p>Lege Martin Schou Spydeberg, tlf. 105.</p>	<p>Græshagen Hønseri Godkjent Avlscenter. Spydeberg, tlf. 138.</p>